

på under udvalgsarbejdet, for der er ingen tvivl om, at der er behov for, at man hurtigt får en vejledning, og også at det må være mere permanent. Der er det jo et problem, at man i forbindelse med kommunalreformen afskaffede nogle af de meget, meget velfungerende konsulentordninger, vi havde på handicapområdet. Nogle af de mennesker, der virkelig havde opbygget viden igennem mange år, blev spredt for alle vinde, så vi ikke længere har den videnopbygning. Der er altså behov for, at vi ser på, hvordan vi kan få det bygget op igen, hvad vi kan gøre for, at man også mere permanent kan have en ordentlig vejledning. Men vi synes, at det her kan være et godt skridt på vejen, og derfor støtter vi det, men støtter også, at der er ting, der skal undersøges under udvalgsarbejdet.

Kl. 13:51

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ministeren.

Kl. 13:52

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Tak for den store opbakning og enighed om, at det her forslag er en god idé. Jeg håber også, at det bliver til glæde ikke bare for borgerne, men også for kommunerne, som her får en håndsrækning til at forbinde de enkelte forvaltninger.

Med hensyn til de 3 måneder står der jo, at det skal være inden for 3 måneder, og der er bestemt ikke noget til hinder for, at man med det samme sørger for, at en familie får en familievejleder. Det var mere for at sige, at der af forskellige grunde kunne være brug for en lille respit.

Til fru Marianne Jelved, der spurgte om uddannelse, vil jeg sige, at der jo ikke i den sociale lovgivning er tradition for at skrive, hvilke uddannelser man skal have til hvilke funktioner; men det ligger, kan man sige, i de krav, der skal være opfyldt, at det er nødvendigt at ansætte folk med bestemte uddannelser. Vi vil selvfølgelig følge med i, hvordan det virker, lave evalueringer, og der vil man også kunne få afdækket, hvad det er for fagpersoner, der bliver ansat.

Kl. 13:53

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg

det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 1. behandling af lovforslag nr. L 116:

Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Kontinuitet i anbringelsen m.v.),

Af velfærdsministeren (Karen Jespersen).

(Fremsættelse 28.01.2009).

Kl. 13:53

Forhandling

Første næstformand (Svend Auken):

Forhandlingen er åbnet. Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 13:54

(Ordfører)

Ellen Trane Nørby (V):

Som første skridt i Barnets Reform behandler vi i dag L 116, som bl.a. skal sikre en større kontinuitet i anbringelserne, ikke mindst i forhold til de helt små børn. I den ideelle verden ville vi selvfølgelig slet ikke have behov for sådan et lovforslag, som vi behandler i dag. I den perfekte verden påtog alle forældre sig et ansvar og sikrede deres børn den kærlighed og den trygge opvækst, som alle børn har krav på.

Men desværre er en tryk opvækst og forældrenes ubetingede kærlighed og omsorg ikke en selvfølge for de børn, der vokser op uden for hjemmet. 12,4 mia. kr. bruger de danske kommuner årligt på anbringelsesområdet, og i absolutte tal er mere end 14.000 unge hvert år bragt. Med Barnets Reform skal vi sikre, at der kommer et stærkere fokus på det enkelte barns tarv og rettigheder. Med initiativerne i Barnets Reform skal vi sikre, at forebyggelsen styrkes markant, og at den tidlige indsats opprioriteres. Når man taler med skolelærere og pædagoger, er der jo mange af dem, der siger, at de altid kan se i en klasse, hvem det er, der har eller vil få problemer. Den konstatering skulle vi gerne have ændret fra bare at være en konstatering til i stedet for at lede til en aktiv og forebyggende indsats, så problemerne ikke får lov til at vokse sig store.

Barnets Reform er jo ikke bare en opfølgning på anbringelsesreformen. Det er i høj grad et helhedstjek af alle de initiativer, som i dag er rettet mod børn og unge, og fokus skal altid være